

τὸ δωρεάτιον. Ἀλλ' ἡ γυνὴ τούδεμίαν ἀκρόασιν δίδουσα, διετέλει ἐπιπλήττουσα αὐτάς, ἔως οὐ ἐπέστρεψεν διαζυγός της μὲ τὸ κάνιστρον κενὸν καὶ μὲ γενναῖαν πληρωμὴν διὰ τοὺς μύκητας. Ἡσθάνθη ὁ ἀνθρώπος οὗτος αἰχμύνην ἐπὶ τῇ συμπεριφορῇ τῆς συζύγου του· ἀλλ' ἡ γυνὴ ἀμέσως ὠμολόγησε τὸ σφάλμα της προσθέτουσα «πρὸς ικανοποίησιν τῶν νεανίδων αὐταὶ πρέπει νὰ συγγευματίσωσι μὲ ἡμᾶς καὶ ἀς εἰσέλθωσιν εἰς τὸ ἑστιατόριον.» Η μὲν Ἀγρὴν δὲν ἥδηνατο νὰ ὑποφέρῃ τὸν στοχασμὸν τοῦ γὰρ ὑποχρεωθῆ πρὸς γυναῖκα, ἵτις ἐφέρει τόσον ἀγρούινας πρὸς αὐτάς· ἀλλ' ἡ Ἅροζα ἐδέχθη τὴν πρόσκλησιν εὐχαρίστως ἐλπίζουσα ὅτι θὰ γείνη λόγος περὶ τῆς ἐλλειψεως ὑπηρέτιδος, καὶ οὕτως κατέπεισε τὴν φίλην της νὰ δεχθῇ καὶ αὐτὴ τὴν πρόσκλησιν.

[Ἔπειται συνέχεια]

ΠΛΟΥΤΕΙΑ ΓΥΝΗ

«Π Βαρωνίς Βόρδεττ-Κούττες, ἵτις ἔθεωρεῖτο ἡ πλουτιώρα γυνὴ τῆς Ἀγγλίας, φαίνεται ὅτι κατέχεστο ὑπὸ τῆς σκέψεως ὅτι τὸ δίδειν καὶ τὸ δίδειν φρονίμως εἶνε συνάμα χρέος καὶ εὐτυχία ἔκεινων, εἰς οὓς ὁ Θεὸς ἐνεπιστεύθη πλούτῳ. Ὁταν ἐκ γενετῆς εὐρεθῆ τις ἐν μέσῳ σάκκων ἀργυρίου εἶνε σπάνιον νὰ ἐκτιμήσῃ τοῦτο εἰς τὴν ἀληθῆ ἀξίαν του. «Πολὺ δύσκολον εἶνε, ἔλεγεν ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς, πλούσιος γὰρ εἰσέλθῃ εἰς τὴν βασιλείαν τῶν Οὐρανῶν!» (Μαρκ. Ι. κγ'). Ὁ ἔγωγες δέ, ἡ φιλαργυρία καὶ ἡ ἀσωτία εἰς πᾶν βῆμα περιμένουσιν αὐτὸν ἵνα κλείσωσι τὴν καρδίαν του εἰς τὸν πρὸς τὸν πλησίον ἀγάπην. Διὰ τοῦτο εἶνε δίκαιον νὰ φέρητε ὡς παράδειγμα διαμνηθεῖς ὁ ἄντεστη εἰς τοὺς ἀντιπάλους τούτους καὶ νὰ γινήσῃ αὐτούς.

Διὰ τὸν λόγον τοῦτον, νομίζω, αἱ δύο γαλλικαὶ Ἐπικρίαι, «Η τῆς ἐμψυχώσεως πρὸς τὸ εὐεργετεῖν, καὶ ἡ Προστάτις τῶν ζώων, ἐκάστη τούτων προσέφρον τὸ νομισματόσημον τῶν εἰς τὴν κατὰ τύχην ἔξοχον ταύτην κυρίαν καὶ τῆς ὁποίας ἀγαθοεργήματα τινὰ ὅχι μόνον ἥθελον διεγείρει τὸ ἐνδιαφέρον εἰς τοὺς ἀναγνώστας, ἀλλὰ καὶ δώσωσιν ἐμπνεύσεις ἀγαθάς.

Τὰς ζωηροτέρας αὐτᾶς συμπαθείας ἔξειργάσατο ὑπὲρ τῶν πτωχῶν· διὰ τῆς ἐπιφρόνησης της προσέθεσεν εἰς τὰ σχολεῖα τῶν κορασίων τὸ μάθημα τῆς οἰκουμενῆς οἰκονομίας· καθίδρυσε κατάστημα χορηγοῦν ἐργασίαν ῥαφῆς, καὶ συγχρόνως τροφήν εἰς πολυαριθμούς μητέρας οἰκογενειῶν, καὶ ἀποστέλλον δωρεὰν μεταξὺ αὐτῶν, νοσοκόμους κατ' οἶκον· διὰ τῆς ἐπιμελείας της ἐν πρατήριον, καὶ μία πλατεία δενδροφύτος, περιεστοιχισμένη ἀπὸ οἰκίας αἰτίνες στεγαζόσιν ἀνέτως, καὶ μὲ μετριότατα ἐνόικια πλέον τῶν 150 οἰκογενειῶν ἀναπληροῦσι εἰς μίαν συνοικίαν τοῦ Λουδίου τὰ ρυπαρὰ οἰκήματα καὶ μεμολυσμένα τὸ ἀποφράττοντα πρότερον αὐτήν.

«Οραία πηγὴ πρὸς πόσιν εἰς τὸ περίφρακτον Βικτωρία ὄφειλεται εἰς τὰς γενναιοδωρίας τῆς. Διὰ τὴν καθίδρυσιν αὐτῆς παρέστη ἡ ἀνάγκη νὰ διαπονήσῃ ἐκατοντάν χιλιάδων φράγκων.

«Οταν δὲ σιτοδεῖα κατέρειμισε τὸ βόρειον μέρος τῆς Σκωτίας καὶ Ἰρλανδίας αὐτὴ κατέβαλε τὰ ἔξοδα τοῦ ταξειδίου πληθύος οἰκογενειῶν πρὸς μετανάστευσιν εἰς τὴν Καλλιφορίαν καὶ Καναδᾶ. Οὐ μόνον δὲ διὰ τὰς ὄλικας ἀνάγκας, ἀλλὰ καὶ διὰ τὰς πνευματικὰς καὶ ψυχικὰς ἐσκέψθη, διὸ ἐς προνοοῦσα ἔδωσε 1,250,000 φράγκα.

Αὐτὴν πιστεύει εἰς τὴν ἐπανόρθωσιν τῶν διαστυχῶν ἡ ἐγκληματιῶν, ότι εἰδεν ὅτι καταφύγιον τι, τὸ ὅποιον φροντίστην ἐπέτυχεν· σχεδὸν ἐπὶ τοῦ ἡμίσεως τῶν ἐγκλημάτων βασίμως δύναται τις νὰ ἐλπίσῃ ἀλλαγὴν βίου.

Αἱ ἀνάγκαι τῆς ἐπιστήμης εὑρίσκουσιν εἰς τὸ βαλάντιόν της τὰ πρὸς εὔκολιάν σπουδαίων ἐργασιῶν αὐτὴ κατέβαλε τὰ ἔξοδα τῆς τοπογραφικῆς ἐποπτείας τῆς Ἰερουσαλήμ, καὶ ιθέλησε νὰ φέρῃ ἀπὸ τὰ ὄρη τῆς Ιουδαίας ὄλατα πρὸς διατήρησιν τῆς πόλεως, ἵτις ἔχει μεγάλην τούτων ἀνάγκην ἀλλ' ἡ πρότασις τῆς ἀπερρίφθη παραλόγως ὑπὸ τῶν ἐπιτοπίων ἀρχῶν.

«Π Βαρωνίς Βόρδεττ-Κούττες είναι ἐπίσης ἐνεργητικότατον μέλος τῆς προστατευτικῆς Ἐταιρίας τῶν ζώων· καὶ, χάρις εἰς ἐπίσκεψίν τινα εἰς Ἐδμυδοῦργον, ἐπέτυχε διὸ ἐπιστολῶν εἰς τὰς ἑτημερίδας, καὶ διὰ πρωτικῶν ἐπιχειρήσεων γὰρ ἐπισύρη τόσον τὴν προσοχὴν τῶν ἵκανῶν νὰ γνωρίσωσι τὰ παθήματα τῶν ἵππων, οἵτινες ἔσυρον τὰ λεωφορία, ὥστε ἐδυνήθησαν νὰ φέρωσι πέρας εἰς τὰ γινόμενα ἐκ τῆς ἀμελείας τῶν Ἐταιριῶν ὡς πρὸς τοῦτο. Ἀφῆκε δὲ εἰς τὴν πόλιν ταῦταν πηγὴν πρὸς πόσιν, εἰς τὴν ὄποιαν παρέθηκε ποτίστραν διὰ τὰ ζώα, ὅπου βλέπει τις ώραίαν γλυφήν, παριστῶσαν τὸν Βόβητο, τὸν πιστὸν κύνα, δόστις εἰς τὸν θάνατον τοῦ κυρίου του Γρέφο ἐν ἔτει 1858· ἐγκατέστη εἰς τὰ κοινητήρια, ὅπου εἶδε κομισθέντα τὸν νεκρόν, καὶ ἐκεῖ διηλθεν ὄλας τὰς ἡμέρας του ἐπὶ τοῦ τάφου μέχρι τοῦ 1872, διου μαρανθεῖς σπάθινεν.

ΕΞ ΕΒΔΟΜΑΔΕΣ ΕΝ ΙΑΠΩΝΙΑ

[Συνέχεια, ἔτε φρι. 18].

Δύναται τις ἐπίσης νὰ ταξιδεύσῃ διὰ μέσου τῶν γοριμὸν ἡ καγκώς. Τῶν νοριμῶν γίνεται χρῆστις διὰ μακρουνάς δόδοι πορίας· εἶναι εἶδος τι μυκροῦ διωματίου· λίαν καταλλήλως κατεσκευασμένου ἐκ ξύλου ἢ καλάμου, ἔχοντος ἐκατέρωθεν μίαν θύραν. Ἐν τῷ ἐσωτερικῷ ὑπάρχουσι πέριξ καθίσματα, ἐν δὲ πρόσωπον δύναται νὰ καθεσθῇ λίαν ἀνέτως· τοῦ εἶδους τούτου τῶν φορείων γίνεται χρῆστις ὑπὸ τῶν πλουσιωτέρων, πρὸ πάντων δὲ ὑπὸ τῶν κυριῶν· δύο ἄνδρες (ἢ τέσσαρες, ἐνίστε) φέρουσι τὸ νοριμόν, ὑποβαλλόμενοι πρότερον εἰς σπουδαίαν ἐκγύμνασιν ὅπως μάθωσι νὰ βαδίζωσι κατὰ τρόπον εὐχάριστον χωρὶς τιναγμούς. Τὸ κάγκω ἐγναῖς ὡς μία ἔδρα ἀνευ ποδῶν, ἀλλὰ κεκαλυμμένη διὰ σκιάδος ἀνοικτῆς εἰς τὰ πλάγια, κρέμαται δὲ ἐξ ἰσχυρᾶς ράβδου ἢ δύο ἄνθρωπος φέρουσιν ἐπὶ τῶν ὄμβων.

«Παράρχουσι πρὸς τούτους καὶ ἀμάξαι ἀμερικανικοὶ διατρέχονται καὶ ἐκάστη τὰς ώραίας θέσους τοῦ Ἰεδ-

θού εἰς Ὑκοχάμαν, καὶ ἀτροπλοια πλέοντα τακτικῶς ἀπὸ τῆς μιᾶς εἰς τὴν ἑτέραν τῶν πόλεων τούτων. *Αλλοτε ἔχρεαζετο ἀδεια· ἵνα μεταβῇ τις διὰ ἕηρας καὶ γὰ πεληφωτὴ ισχυρὸν φρούριον πρὸς συνοδείαν μὲν οὐδεὐ τούτων γίγεται, ὅσον οὕπω δὲ πάντα τα μέρη ταῦτα θέλουσι στρατὴ διὰ αὐτορροδόμων.

Προτοῦ εἰσέλθῃ τις εἰς Ὑέδδον διέρχεται διὰ Σινάχγουας, προστείου τῆς πόλεως ἐνθα γίνονται αἱ θαυτικαὶ ἑκτελέσεις. Ἐν Ιατωνίᾳ ἀμά τις κατηγοροῦθεν θεωρεῖται ὡς ἐνόχος, ἢ πᾶσα προσπάθεια καταβάλλεται ὅπως εὐρεῖται τούτος. Τοὺς δεσμούτας μεταχειρίζονται διὰ τῆς μεγαλειτέρας αὐστηρότητος, ἵνα μὴ εἴπωμεν σκληρότητος. Τοὺς σωρέουσιν ἐν ἀκαθάρτοις κελλίοις ἐνθα κατακλίνονται ἐπὶ λιθοστρώτου δὲν παρέχουσιν αὐτοῖς θάρη νὰ πληυθῶσιν, καὶ μόνην τροφὴν δίδουσι τὴν δρῦζαν. Ἀπαξ καταδικούσθντες ψύστανται τὴν ποινήν των ἥτις εἶναι πάντοτε σωματική. Διὰ κλοπὴν ἐλάσσονα τῶν 100 φράγκων στιγματίουσιν ἀγενήτλως τοὺς βραχίονας τοῦ ἐνόχου, διὰ μέσου ἐγκοπῶν πληρούμενων διὰ πυρίτιδος· εἴναι τις τρίς ὑποτροπιάῃ, ψύσταται ἑκατὸτε νέον στιγματισμὸν, καὶ πρὸς τούτους μαστιγοῦται ἐπὶ παρουσίᾳ χειρομηροῦ δρίζοντος, ἐν τῇ ἴδιᾳ στιγμῇ καὶ κατὰ τὴν δύρην τοῦ ἐνόχου, τὴν διάρκειαν τῆς τιμωρίας. Σημαντικώτεραι κλοπαὶ δύνανται νὰ τιμωρηθῶσι διὰ θανάτου. Ἔνα τις τιμωρηθῆ ἐλαφρῶς εἴκοσι καὶ τετράκις, καταδικάζεται ἐπίσης εἰς θάνατον.

Διάφοροι εἰσὶ τρόποι τῆς ἔφαρμογῆς τῆς θανατικῆς ποινῆς· ἡ ἡττον ἔξεντελιστικὴ, εἶναι ἡ ἀποκεφαλίσις, εἶτα ἔρχεται ἡ σταύρωσις διὰ τοὺς πατροκτόνους· τέλος ὁ ἐμπρησταὶ καίονται ζῶντες. Οἱ ἀνωτέρου βαθμοῦ στρατιωτικοὶ δύνανται νὰ ζητηησωσι τὸ προνόμιον νὰ ἑκτελέσωσι τὸ Χάρα Κέρι ἥτοι ὁ αὐτοκτονήσωσι ἄνογοντες τὴν κοιλίαν διὰ τοῦ ξίφους.

Δύσκολον εἶναι νὰ υπολογισθῇ τις ἀκριβῶς τὸν πληθυσμὸν τῆς Ὑέδδου· κατὰ τοὺς νεωτέρους περιηγητὰς ἀνέρχεται εἰς 1,200,000. Πολὺν χώρον κατέχουσιν οἱ ναοί, οἱ κήποι, τὰ μέγαρα καὶ ἄλλα μεγάλα κτίρια, ἀλλ' αἱ κατοικίαι τῶν ἐγχωρίων εἰσὶν ἐλάχισται. Τὸ ἐμπορικὸν μέρος τῆς πόλεως φέρει τὸ ὄνομα Νιπὸν Βάσσι· διασχίζεται ὑπὸ τεσσάρων μεγάλων παραλίων ὅδῶν, διαπερουσῶν ἐν γωνίᾳ εὐθείᾳ εικοσιδύοντες ὁδούς· πᾶσα δὲ περιστοιχίας εἶναι ὑπὸ πλευστῶν διορύγων δὲς δύναται τις νὰ διέλθῃ ἐπὶ μεγάλων ξυλίνων γερυρῶν.

Τὸ Ὑέδδον εἶναι τὸ κέντρον πάσης βιωμηχανίας ιαπωνικῆς. Αἱ μηχαναὶ δὲν εἰσήχθουσαν ἔτι, ὥστε τεχνίται ἄνδρες καὶ γυναικεῖς κατασκευάζουσι τὰ αὐτικέμενα ἐν ταῖς ἴδιαις αὐτῶν κατοικίαις· τῇ ἀληθείᾳ δὲ ἐκπλήσσεται τις βλέπων πως, ἄνευ τῆς βοηθείας τῶν ἀνακάλυψεων ἡμῶν καὶ τῶν νέων ἡμῶν μηχανημάτων, δύνανται νὰ φθάνωσιν εἰς τοιοῦτον βαθμὸν ἐντελεῖς. Εἰπον ἢ μαχαίρια ἀμιλλῶνται πρὸς τὰ τοῦ Sheffield, ὑφάσματα δὲ μετάξινα εἰσὶν ὡραῖα ὡς τὰ τῆς Λιūνος καὶ Μάντσεστερ· εἰς δὲ τὰ ἔκ λάκης εἰδὴ οὐδεὶς λαὸς δύναται νὰ ἀμιλληθῇ πρὸς αὐτούς.

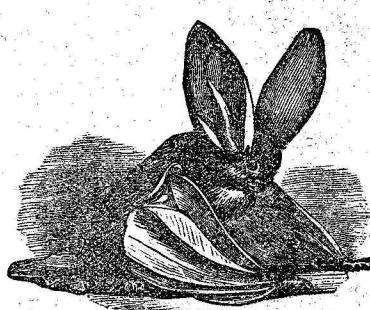
ΠΑΙΔΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΕΚΗ

ΤΟ ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΗΣ ΦΥΣΕΩΣ

ΖΩΑ.

ΚΕΦ. ΙΓ'. — ΑΚΟΗ.

Ο ἥχος εἴπομεν, ἔξαπλονει εἰς πάσας τὰς διεθνεῖς δονισμούς. "Οσῳ δέν πλειστέρος δονισμούς πὸ οὓς δύνανται νὰ συλλάβῃ, τόσῳ μᾶλλον δέσια εἶναι ἡ ἀκοή. Ζῶα τινὰ ἔχοντα ἀνάγκην νὰ ἀκούωσι πολὺ καὶ λέγουσι πολὺ μεγάλα τὰ ὡτα. Ἰδού ἐν ἡ μακρώτος νυκτερίς. Θὰ ἀκούῃ παρχοπὸν καλλίδεστρι τὰ τερατώδη αὐτῆς ὡτα πρέπει νὰ συλλαμβάνων πλείστα τῶν κυμάτων τοῦ ἥχου. Θὰ ἡλούμεν καλλίτερον ἔχει τὰ ὡτα τῆς μείζονος· ἀλλὰ μεγάλα ὡτα δὲν θὰ ἔραντο

καλλὲ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τῆς μείζωνος· καὶ ἀκούομεν ἵκανων· καλλὲ συνήθως. "Εὐλοτε, ὅταν δὲν ἀκούωμεν τοσοῦτον διακεκριμένως ὡς ἐπιθυμοῦμεν, θέτομεν τὴν χειραν πρὸς τὸ οὖς, ὡς βλέπετε ἐπὶ τῆς παρατιθεμένης εἰκόνος. Τοῦτο βοηθεῖ τὴν ἀκοὴν διότι ζυματᾶ τὰ κύματα τοῦ ἥχου, καὶ τὰ στρέψει εἰς τὸ οὖς. Οἱ πολὺ κωφοὶ ἔνιοτε ἔχουσι σάλπιγγα. Μεταχειριζόμενοι ταύτην, στρέφουσι τὴν ἀκραν αὐτῆς πρὸς τὸ λακοῦν πρόσωπον, ὥστε νὰ συλλαμβάνωσι τὰς δονήσεις, ἐνῷ

ὅ σωλὴν αὐτῆς εἶναι ἐντός τοῦ ὡτός.

Ζῶα τινὰ δύνανται νὰ στρέψωσι τὰ ὡτα αὐτῶν οὕτως ὡστε ἀκούωσι καλῶς ἐπὶ διαφόρων διευθύνσεων. Πόσον ταχέως ὁ ὄπιπος ὑψοὶ τὰ ὡτα αὐτοῦ ὅταν βλέπῃ ἡ ἀκοὴ τὸ ὅπερ θέλει νὰ γνωρίσῃ πλειότερον· τότε δὲ δύναται νὰ στρέψῃ πρὸς τὰ ὄπιστα ὅταν οὕτω θέλῃ νὰ πράξῃ. Εἰς δειλὰ ζῶα ὡς τὸν λαγωδὸν, τὸν κόνικλον, καὶ τὴν ἔλαφον, τὰ ὡτα εἰσὶν λίαν εὐκίνητα. Εἰσὶν ἐν προσοχῇ πάντοτε φοβούμενα τὸν κίνδυνον, ὁ δὲλάχιστος ἥχος ἐλκύει τὰ ὡτα τῶν πρὸς τὴν διεύθυνσιν αὐτοῦ. Τὰ ὡτα τῶν προσέτι εἰσὶ μεγάλα, ὡστε ἀκούουσι λίαν εὐκίνητας.

Εἴπομεν πῶς ὁ ὄφθαλμός φυλάσσεται. Τὸ οὖς καλῶς ἐπίσης φυλάσσεται· οὐχὶ τὸ ἔξωτερικὸν αὐτοῦ μέρος· τὸ ἐσώτερον μέρος, ἐνθα ἡ ἀκοὴ πραγματεύεται·